

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Gallieni regno. Cap. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

aibus erectis supinisque excipere gremio suo reponere,
 occludere oculos, ora obturare: gestare humeris cada-
 vera, decenter ornare, illis adhærescere: amice comple-
 cti: lauare accurate: & linteo funebri inuoluere non gra-
 uati sunt: ipsiq; qui supererant, paulo post similia officia,
 in se collata propterea adepti, quòd eadem mortis viam,
 instarent, quam qui præuerant, institissent: Gentiles au-
 tem his omnia fecere contraria. Eos enim qui ægrotare,
 incipiebant, ab ædibus extrudere, deserere amicissimos,
 in plateis semiuiuos proijcere, cadauera insepulta cani-
 bus exponere dilanianda, mortis participatione & quasi
 communionem auertere: quam plane vel infinita diuerti-
 cula quærentes, nullo modo poterant euitare.

De Gallieni regno. CAP. XVIII.

Post istam epistolam, cum ciuitatis status denuo pax
 tus esset & tranquillus, Dionysius fratribus qui Aeg-
 yptum incoluerunt, aliam de festis celebrandis mi-
 sit: & præter illam, alias etiam varias exarauit. Extat ite-
 eius epistola de sabbato, alia item de Gymnasio. Hermá-
 moni porro & aliis in Aegypto fratribus literas conscri-
 bens, ubi alia tū de Decij sceleribus & improbe factis, tū
 de facinorosis moribus illorum, qui Decium subsequen-
 bantur disseruerit, pacis & concordiae, quæ in ecclesia
 Galieno regnante, vigeat, meminit. verum ipsius verba
 audire non alienum ab eo, quod agimus, existimo, sic nã-
 que scribit. Macrinus ille imperatorum, quibus inferuie-
 bat, alterum prodens, alteri parans insidias, cum vniuer-
 sa familia breui radicibus extirpatus fuit. Galienus igitur,
 & antiquus & nouus imperator denuo summo om-
 nium consensu declaratur: qui cum ante Macrinum & li-
 beros imperator fuit, cum post illorū mortē imperij gu-
 bernacula suscepit: iuxta illud quod est ab Hesaia pro-
 pheta prædictum. Quæ à principio fuerunt, ecce venen-
 runt, & noua sunt, quæ iam orientur. Quemadmodum e-
 nim nubes subter radios solis percurrens, eosdemq; ad
 tempus opacans, ipsum etiam solem umbra obscurat, &
 eius locum videtur occupare, deinde ea aut prætergref-
 sa, aut

sa, aut liquefacta tepore, sol qui ante etiam oriebatur,
 iam maiori cum splendore rursus quodammodo oriri
 cernitur: sic Macrinus, qui se alijs prapofuerat, & impe-
 rio Galieni, quod tantopere ambiebat, appropinquare
 contenderat, non amplius est imperator, quoniam iure
 non erat, hic ut antea, sic iam pari dignitate elucet. Atq;
 imperium, tanquam squallida illius senectute deposita,
 & antegressa vitiorum labe perpurgata, iam florentius
 viret, longius cum oculis conspicitur, tum auditione
 manat, fama denique maiore cum amplitudine ubiq; ge-
 rium peruagatur. Deinceps de tempore, quo hęc scripse-
 rit, ista memorat. Mihi rursus occurrit annos huius impe-
 ratoris considerare. Illos enim, qui maxima fuerunt im-
 pietate nobilitati, & propterea non multo post absque
 nomine hominum animis omnino exciderunt, non vi-
 deo cur in memoriam reuocem. Verum de Galieno di-
 cam breuiter. Hic vitam pietate magis eximiam, Deique
 cultu clariorem traducens, octauo imperij anno prater-
 lapso, iam nonum annum agit: in quo nos festa latis ani-
 mis celebremus.

De Nepote & eius Schismate.

CAP. XIX.

PRæter ista omnia Dionysij opera, alij duo libri de
 promissis erant ab eo elaborati. Causa cur hos scri-
 pserit, erat episcopus Aegypti, nomine Nepos: qui
 promissa in sacris scripturis sanctis viris factitata, in hoc
 seculo (sicut Iudæi somniant) præstanda fore docuit:
 hominibusque persuadere laborauit, eos certo quodam
 millenario annorum numero in deliciis corporeis & vo-
 luptate, in terra victuros. Qui cum putaret, se ex Ioan-
 nis Apocalypsi suam opinionem posse obrinere, librum,
 quem ἔλεγχον ἀλλυγορισῶν, id est reprehensionem,
 eorum qui allegorias componunt, inscribebat, de hoc
 argumento edidit. Cui Dionysius in duobus illis libris,
 quos de promissis contexit, acriter contradicit.
 In priore suam ipsius sententiam, de eo dogmate ex-
 ponit: in posteriore autem de Ioannis disputat A-
 pocalypsi. In cuius initio de Nepote mentionem
 V 2 faciens,